

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010264
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného Z. D., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. X písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn.: 2T/23/2020 z 03.12.2020, na verejnom zasadnutí konanom 6. júla 2021 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. D., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 03.12.2020, sp. zn. 2T/23/2020 bol obžalovaný Z. D. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 3.8.2019 v čase asi o 18.45 hod. v Bratislave na D. ulici číslo X v predajni R. odcudzil 9 kusov čokolád značky Milka Oreo 100 gramov v hodnote 11,61 eur, 3 kusy Lenor 210 gramov v hodnote 21,87 eur, šampón značky Syoss 500 ml v hodnote v hodnote 4,69 eur, sprchový gél značky Cascada Fresh v hodnote 0,99 eur a sprej značky Old Spice 150 ml v hodnote 3,19 eur takým spôsobom, že s uvedeným tovarom, ktorý mal uložený v taške, prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, kde ho zastavil a snažil sa ho zadržať pracovník SBS, ktorému následne utiekol s tým, že taška s ukradnutým tovarom ostala v predajni, týmto konaním spôsobil poškodenej spoločnosti R. Q. G., s. r. o., C. ulica číslo 3, C., P.:XXXXXXXX, škodu vo výške 42,35 eur,

a tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 8.4.2019 uložená bloková pokuta pod číslom 11126703 vo výške 30,-eur za spáchanie priestupkov proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/248/2017 zo dňa 17.10.2017, v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 124/17 zo dňa 18.1.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok 4(štyri) mesiace s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/248/2017 zo dňa 17.10.2017, v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 124/17 zo dňa 18.1.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T 35/18 zo dňa 17.10.2018, právoplatným dňa 17.10.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, pod spisovou značkou 0T 248/17.

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38, ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/185/2019 zo dňa 11.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal dňa 18.12.2020, podaním na pošte, prostredníctvom obhajcu, odvolanie obžalovaný Z. D. a to proti všetkým jeho výrokom. V písomnom odôvodnení odvolania namietal, že napadnutý rozsudok, považuje za predčasný, v rozpore s Trestným poriadkom, a to v časti náležitého zistenia skutkového stavu, nakoľko dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní nebol náležite zistený skutkový stav, ako nevyhnutný predpoklad zákonného rozhodnutia. Uviedol, že 8.9.2020 bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok Z. O., ktorý nevedel preukázať o aký tovar sa jedná, resp. odkiaľ tovar pochádzal, že tovar v predajni chýbal, ale sa vrátil, keďže tento tovar predajňa neopustil, „mal by sedieť, ale nesedel“ (tovar). Z uvedeného vyvodil záver, že nie je preukázané, že tento tovar patril do predmetnej predajne. Okrem iného z ďalších výsluchov svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by sa skutku dopustil. Jediná preukázaná skutočnosť je, že bol v predmetnej predajni, ako to aj vyplýva z kamerového záznamu a výpovede svedka M. O.. Záverom opakovane skonštatoval, že skutku sa nedopusti a tovar, ktorý bol zadržaný príslušníkom SBS, nepochádzal z tejto predajne. Preto požiadal Krajský súd v Bratislave, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm., b), c), Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 3.12.2020, sp.zn. 2T/23/2020 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ho vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný aj samostatne odôvodneným odvolaním, ktoré nazval odpor, smerujúcim aj proti trestu a tiež ohľadne rozporov vo výpovediach svedkov, nakoľko svedok O. v prípravnom konaní uviedol, že sledoval kamery a na nej očividne videl, ako si nakladá do veľkej športovej tašky tovar, ktorý mal údajne ukradnúť. Keď mu pustili tento záznam, tak je vidieť, len ako odchádza z predajne, nakoľko SBS pracovník mal predložiť dôkaz, ako ho videl, že si nahadzuje tovar do tašky a nie len, že iba odchádza z predajne, čo považuje za privodenie trestnej činnosti a celé vykonštruované. Navrhol preto znovu predložiť kamerový záznam a vypočuť svedkov M. A., Z. O., M. E. a M. O..

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie obžalovaného zaslané na prípadné vyjadrenie prokurátorovi, pričom svoje právo nevyužil a k odvolaniu obžalovaného sa ku konaniu a rozhodovaniu odvolacieho súdu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí senátu odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a aj na podaní z 02.06.2021, ktorým vzniesol generálnu námietku zaujatosti.

Predsedníčka senátu poučila obžalovaného, že o vznesenej „generálnej námietke zaujatosti“ z 02.06.2021 podanej obžalovaným, senát krajského súdu nebude konať, nakoľko jednak námietka zaujatosti nie je konkrétna v zmysle zákona, podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a vzhľadom na § 32 ods. 6 Tr. por. sa o takejto námietke, ktorá nebola podaná neodkladne sa nekoná.

V konečnom návrhu obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd rozhodol o podanom odvolaní tak, ako to uviedol a navrhol sám obžalovaný, ako aj jeho vtedajší právny zástupca. Zároveň, vzhľadom na informácie obžalovaného, týkajúce sa možnej zaujatosti nekonkretizovaného člena senátu odvolacieho súdu, ktorý mal rozhodovať v minulosti o obžalovanom na súde nižšej inštancie navrhol, aby skôr než súd rozhodne o odvolaní obžalovaného, najskôr sa vysporiadal aj s touto tvrdenou skutočnosťou obžalovaného a pojednávanie navrhol odročiť s odôvodnením, že obžalovaný, vzhľadom na aktuálny výkon trestu v ústave, má značne zmenšené možnosti vyhľadávania konkretizovania a bezodkladnosti podávania takýchto námietok. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný právom posledného slova uviedol, že sa pripája ku konečnému návrhu obhajcu a žiada, aby bolo verejné zasadnutie odročené.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto

podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Z. D. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku. Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného Z. D. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného Z. D., ako odvolateľa. Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho aj obžalovaný Z. D., spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Čo sa týka výroku o vine v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, krajský súd nezistil pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného Z. D. na obhajobu. Pred súdom prvého stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu okresný súd vykonal dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel ku správnym skutkovým zisteniam.

Odvolaací súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný Z. D. v kritickom období za okolností a spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, teda, že dňa 3.8.2019 v čase asi o 18.45 hod. v Bratislave na Halovej ulici číslo 5 v predajni R. odcudzil 9 kusov čokolád značky Milka Oreo 100 gramov v hodnote 11,61-eur, 3 kusy Lenor 210 gramov v hodnote 21,87-eur, šampón značky Syoss 500 ml v hodnote 4,69-eur, sprchový gél značky Cascada Fresh v hodnote 0,99-eur a sprej značky Old Spice 150 ml v hodnote 3,19-eur takým spôsobom, že s uvedeným tovarom, ktorý mal uložený v taške, prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplattenia, kde ho zastavil a snažil sa ho zadržať pracovník SBS, ktorému následne utiekol s tým, že taška s ukradnutým tovarom ostala v predajni, týmto konaním spôsobil poškodenú spoločnosť R. Q. G., s. r. o., C. ulica číslo 3, C., XXX:XXXXXXXX, škodu vo výške 42,35-eur, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 8.4.2019 uložená bloková pokuta pod číslom 11126703 vo výške 30,-eur za spáchanie priestupkov proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/248/2017 zo dňa 17.10.2017, v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/124/17 zo dňa 18.1.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok 4 mesiace s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/248/2017 zo dňa 17.10.2017, v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/124/17 zo dňa 18.1.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T 35/18 zo dňa 17.10.2018, právoplatným dňa 17.10.2018, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, pod sp. zn. OT/248/17.

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia okresného súdu sa opierajú o dôkazy, na ktoré sa poukazuje v napadnutom rozsudku a o ich vierohodnosti a zákonnosti nemá pochybnosť ani odvolací súd, preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje.

Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky obžalovaného, potrebné je primárne poukázať na to, že obžalovaný už v prípravnom konaní poprel odcudzenie vecí z predajne R., i keď doznal, že mal úmysel niečo odcudziť, ale keďže videl, že ho sleduje SBS pracovník, ktorý ho zastavil a obvinil z odcudzenia vecí z ich predajne, čo nebola pravda, nakoľko nič neodcudzil, i keď v taške mal veci odcudzené, ale aj z iných predajní a keďže je bezdomovcom, nosí ich so sebou. Dokonca uviedol, že mu tento SBS pracovník z tašky odcudzil staré telefóny, nakoľko, keď ho zadržal, z predajne utiekol a taška ostala u tohto SBS pracovníka. Dokonca bol odsúdený za to, že tomuto mužovi nadával a vyhrážal sa mu, za to, že mu odcudzil veci. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu 08.09.2020, na ktorom vyhlásil, že je nevinný, využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. Napriek tomu, je usvedčovaný predovšetkým svedkom M. O., ktorý ho usvedčil zo spáchania skutku, nakoľko obžalovaného v predajni sledoval, všimol si na kamerách, ako chodil pomedzi regále a nakladal si do veľkej športovej tašky nejaké šampóny, avivážový prášok, spreje, preto odišiel od kamier a prešiel k pokladniam a keď obžalovaný prešiel za pokladne, zastavil ho, poprosil ho o ukázanie tašky, čo odmietol, chytil ho a vzal za vedúci, ktorý tam nebol a záchyt preto oznámil zástupkyňi, pričom obžalovaný sa mu vyšmykol a utiekol. Potvrdil, že spísal zoznam vecí, ktoré mal obžalovaný v taške. Výpoveď tohto svedka potvrdili aj svedkyňa svedkyňa M. A., že zachytené veci boli nové a z ich predajne, pričom všetok tovar sa v ich predajni R. predával. Rovnako svedok Z. O. uviedol, že tovar nájdený v taške obžalovaného, ktorý bol zapísaný do zoznamu, reálne aj v predajni chýbal, čo porovnal aj v skladovej zásobe oproti reálnej zásobe a skontroloval aj čiarové kódy. Splnomocnenec poškodenej predajne neuplatnil nárok na náhradu škody, nakoľko odcudzený tovar neopustil predajňu a bol vrátený späť a predaj. Obžalovaný je usvedčený z odcudzenia tovaru, okrem výpovedí vyššie menovaných svedkov, aj úradným záznamom a aj kamerovým záznamom z predajne a napokon aj jeho analýzou. Všetky zabezpečené dôkazy, vychádzajúc zo spisového materiálu, preukazujú spáchanie skutku obžalovaným. Väčšina odvolacích námietok bola už súčasťou obhajobných prednesov obžalovaného pred okresným súdom, s ktorými sa dostatočným spôsobom vysporiadal vo svojom odôvodnení rozsudku už prvostupňový súd, s ktorými hodnotiacimi úvahami sa plne stotožňuje aj senát odvolacieho súdu, bez potreby opakovania rovnakých právnych záverov a hodnotiacich úvah.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že svedok Z. O. nevedel na hlavnom pojednávaní preukázať o aký tovar sa jedná, resp. odkiaľ tovar pochádzal, odvolací súd poukazuje primárne na jeho výpoveď ohľadne zistení, že zadržaný tovar reálne v predajni chýbal, čo skontroloval aj podľa čiarových kódov, ale hlavne na okolnosť, že pri zadržaní obžalovaného v predajni nebol a vyjadroval sa ku kontrole tovaru, až keď nastúpil do práce, že tovar v predajni chýbal, ale sa vrátil, keďže tento tovar predajňu neopustil. Pokiaľ sa obžalovaný obhajoval s poukazom na kamerový záznam, ktorý mu bol prehratý a vzhľadom na výpoveď svedka O., že ho mal sledovať na kamerách, ako si nakladá tovar do tašiek, táto jeho obhajoba bola taktiež vyvrátená, jednak výpoveďou svedka O., čo potvrdzoval práve aj kamerový záznam z predajne. Pokiaľ teda opakovane žiadal prehrať kamerový záznam, tento bol prehratý už pred prvostupňovým súdom a je stále súčasťou spisu, rovnako boli riadne vypočutí kontradiktórnym spôsobom všetci, ním navrhovaní svedkovia M. A., Z. O., M. E. a M. O., pričom na prvostupňovom súde, po ich vykonaní obžalovaný nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, takže v tomto smere neboli jeho odvolacie námietky opodstatnené.

Preto odvolací súd všetky odvolacie námietky obžalovaného vyhodnotil ako neopodstatnené a aj nepravdivé a podľa názoru senátu krajského súdu, okresný súd správne ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe dostatočne vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného Z. D. zo spáchania žalovaného prečinu.

Odvolací súd pritom pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu. V prejednávanvej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si aj odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. V tejto časti odvolací súd uzatvára, že v rozhodnutí súdu prvého stupňa o vine obžalovaného nezistil pochybenia, ktoré by boli dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o vine.

Obžalovaný tým, že sa skutku dopustil po tom, čo mu bola dňa 08.04.2019 uložená bloková pokuta pod číslom 11126703 vo výške 30,-eur za spáchanie priestupkov proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a bol aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/248/2017 zo 17.10.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/124/17 z 18.01.2018 odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/248/2017 zo 17.10.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/124/17 zo dňa 18.1.2018 odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ešte

aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/35/2018 zo 17.10.2018, právoplatným toho istého odsúdený pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, pod spisovou značkou OT/248/2017, naplnil po objektívnej a aj subjektívnej stránke všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ako správne postupoval prvostupňový súd, v súlade s podanou obžalobou.

Súd prvého stupňa tak správne postupoval aj v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného, keď ho kvalifikoval ako vyššie uvedený prečin, nakoľko tým, že si prisvojil cudziu vec iného tým, že sa jej zmocnil a zároveň bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, došlo k naplneniu uvedeného kvalifikačného znaku a z hľadiska zavinenia obžalovaného, tak ako správne uviedol prvostupňový súd, obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého nepodmienečného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/185/2019 z 11.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.

Prvostupňový súd správne postupoval pri ukladaní druhu trestu z hľadiska jeho výmery, keď správne vychádzal zo všetkých hľadísk pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery na základe § 34 ods. 4 Tr. zák., vychádzal aj z účelu trestu, podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a správne zistil, že je treba ukladať trest odňatia slobody.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 <javascript:%20fZzSRInternal('30279',%20'6412746',%20'6412746',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri predmetnom prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody 6 mesiacov až na 3 roky. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri posudzovaní uloženého trestu obžalovanému okresný súd na strane obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na strane druhej správne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda, že obžalovaný už bol súdne trestaný. Obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, a to aj vzhľadom na odsúdenia, ktoré sú znakom skutkovej podstaty a ukladania súhrnného trestu. Bez ohľadu na odsúdenia, ktoré sú znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu, na ktoré odsúdenia nebolo možné z pohľadu ukladania trestu prihliadať, v zmysle zásady nie dva krát o tom istom, obžalovaný bol 11 krát súdne trestaný pred spáchaním predmetného trestného činu, najmä pre majetkovú trestnú činnosť, ale aj inú, keď len za trestné činy krádeže, v rôznej forme bol odsúdený 6 krát a dokonca, ešte aj po ostatnom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/185/2019, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest, bol ešte odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/11/2020 zo 14.01.2020 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody 18 mesiacov, ktorý aktuálne vykonáva s predpokladaným koncom jeho výkonu 22.08.2021. Pri prihliadaní na doterajší život obžalovaného preto správne súd zohľadňoval, že sa v danom prípade nejedná o jednorázový exces, ale opakujúce sa porušovanie trestným zákonom chráneného záujmu. Okrem toho len za spáchanie priestupkov bol obžalovaný doposiaľ 9x prejednaný, resp. postihnutý a to aj pre drobné krádeže.

Nakoľko obžalovaný skutok spáchal 03.08.2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5, sp.zn. 0T/185/2019 z 11.08.2019, ktorý bol obžalovanému doručený ten istý deň, kedy aj nadobudol právoplatnosť, nakoľko podľa § 353 ods. 6 veta druhá Tr. por. účinky spojené s vyhlásením trestného rozkazu nastávajú jeho doručením, čo bolo v uvedenom konaní doručené obžalovanému 11.08.2019, aby bolo možné hovoriť o súbehu trestnej činnosti, musel obžalovaný Z.n D. spáchať žalovanú trestnú činnosť pred 11.08.2019, aby bolo možné ukladať súhrnný trest, čo v tomto prípade naplnené bolo, pretože žalovanú trestnú činnosť obžalovaný spáchal 03.08.2019. Ani na toto odsúdenie, z pohľadu počtu predchádzajúcich odsúdení, súd neprihliadal, z dôvodu už vyššie uvedenej zásady nie dvakrát o tom istom, inými slovami, že by bolo v rozpore so zákonom zohľadniť uvedené odsúdenie, nakoľko sa naň prihliadalo pri ukladaní súhrnného trestu.

Podstatnou okolnosťou, pre ktorú okresný súd obžalovanému musel ukladať nepodmienečný trest, je okolnosť, že za vyššie uvedené odsúdenie Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 0T/185/2019 bol obžalovaný Z. D. odsúdený na trest odňatia slobody 4 mesiace a z dôvodu prevahy počtu priťažujúcich

okolností nad poľahčujúcimi mu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. povinne zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby § 212 ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až na 3 roky) o 1/3, čím sa zvýšila spodná hranica trestnej sadzby za uvedený prečin na 16 mesiacov (horná hranica 3 roky ostala nezmenená). Preto okresným súdom uložený dvadsaťšesť mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy. Záverom je treba poukázať taktiež na to, že pri prihliadnutí na druh a výmeru trestov pri predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, možno vyvodiť jednoznačný záver, že spôsob jeho doterajšieho života a jeho osoba neumožňuje dôvodne sa domnievať, že uloženie prípadného inej výmery trestu by postačovala na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä jeho nápravy. Preto okresným súdom uložený druh trestu a jeho výmera sú zákonné a spravodlivé.

Súd I. stupňa postupoval v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nakoľko bol pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

K podaniu obžalovaného Z. D., doručeného Krajskému súdu v Bratislave 02.06.2021 o 14:40 hod., v ktorom namietol celý Krajský súd v Bratislave a žiadal odňať predmetnú vec podľa § 23 ods. 1 Tr. por. a prikázať ju inému krajskému súdu v SR s odôvodnením, že v minulosti prišiel do konfliktu, konkrétne k verbálnemu konfliktu a zo strany sudcov vyhrážkam, ako napr. „už sa môžete tešiť, ako ja Vás budem mať na pojednávaní“, týkajúcich sa sudcov JUDr. Veselovská, JUDr. Zelenayová, JUDr. Buchvald a JUDr. Szabóová, ktorí môžu byť v jeho prípade zaujatí, nakoľko v minulosti na nich nadával a vyústilo to takmer na jeho trestné stíhanie a preto žiada o odňatie veci Krajskému súdu v Bratislave.

Senát krajského súdu pritom poukazuje na ostané stanovisko NS SR Tpj 37/2021, ktorý zjednotil doterajšiu prax súdov, práve v takýchto obdobných situáciách, ako v predmetnej teraz vznesenej „generálnej námietke zaujatosti“, ktorú podávali najmä obžalovaní, s rôznymi obštrukčnými dôvodmi.

„Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z vykonávania úkonov trestného konania. Rozhodujúcou je v tomto smere existencia niektorého z dôvodov vylúčenia podľa § 31 Trestného poriadku, ktorý musí byť daný u všetkých sudcov príslušného súdu, resp. v prípade krajského súdu u všetkých sudcov dotknutého kolégia. Preto ak sa podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti vznesenej voči konkrétnemu sudcovi, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, nekoná, a teda takáto námietka nie je spôsobilá vyvolať konanie o vylúčení ani konkrétneho (jednotlivého) sudcu, o to viac nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti smerujúcej voči všetkým sudcom príslušného súdu (argumentum a minori ad maius). Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý. Pokiaľ v takejto situácii predloží príslušný súd návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšie spoločne nadriadenému súdu, ten mu ho bez rozhodnutia vráti.“

Pokiaľ teda obžalovaný Z. D. podal „generálnu námietku zaujatosti“ voči Krajskému súdu v Bratislave podľa § 23 ods. 1 Tr. por., táto námietka bola len všeobecná, ničím nekonkretizovaná, boli len konkrétne uvedené mená štyroch sudcov Krajského súdu v Bratislave, pričom dôvody, pre ktoré obžalovaný žiadal odňatie veci celému Krajskému súdu v Bratislave, neboli ničím konkretizované, kto, ktorý zo sudcov a kedy mu mal a čo povedať a pod. Naviac námietka nebola vznesená bezodkladne, nakoľko obžalovaný už minimálne od 20.04.2021 vedel, že vo veci je nariadené verejné zasadnutie na 06.07.2021 a preto v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. sa o takejto námietke zaujatosti nekoná.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Návrh na odňatie veci podľa § 23 Tr. por. je fakticky generálnou námietkou zaujatosti a preto je nevyhnutné a logické, aby sa aj pri takýchto návrhoch analogicky aplikovalo ustanovenia § 31 a § 32 Tr. por. upravujúce vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní, či súdu z vykonávania úkonov v trestnom konaní. Takýto postup je vhodný aj z dôvodu zabránenia rôznym šikanóznym návrhom na odňatie veci, ktoré sú často v súčasnosti podávané a to len s cieľom oddialiť rozhodnutie. Pokiaľ teda návrh na odňatie veci podľa § 23 Tr. por. bol len všeobecný a založený na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31, v takýchto prípadoch sa aplikuje analogicky ustanovenie §

32 ods. 6 Tr. por. a o takomto návrhu na odňatie vecí sa vôbec nekoná. V danej veci tak postupoval senát odvolacieho súdu, nakoľko návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie vecí bol len všeobecný, najmä v ostatnom čase veľmi často využívaný v trestných konaniach s obštrukciou ich oddialenia a navyše tak, ako vyplýva z vyššie uvedeného, taktiež nebol vznesený bezodkladne, o ktorom postupe bol obžalovaný na verejnom zasadnutí poučený a vyzumený. Odvolací súd pritom poukazuje na podstatnú skutočnosť, že obžalovanému končí súčasne vykonávaný nepodmienečný trest odňatia slobody 22.08.2021.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného Z. Horvátha, ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.